

5 timers arbejde, havde man neutraliseret tabet ved loftet, og når man så havde fået foden inden for på arbejdsmarkedet, kunne de 5 timer måske blive til 10 timer, til 15 timer og til sidst til fuld forsørgelse.

Kl. 11.15

Det var jo for at få den gode cirkel i gang, at vi gjorde det her, men jeg kan forstå, at venstrefløjner er mere optaget af at fastlåse folk på of-fentlig forsørgelse, hvor der er en hundrede pro-cents forudsigelighed med hensyn til, at det ikke skal kunne betale sig at arbejde. Så én ting er lof-tet, men vi gennemførte altså også en meget, meget gunstig skatteordning lige præcis i det her tilfælde.

(Kort bemærkning).

Astrid Krag Kristensen (SF):

Jeg kan bare konstatere, at resultatet af kontant-hjælpsloftet har været, at 5 pct. er kommet i ar-bejde, og at 95 pct. bare er blevet fattigere. Og jeg kan ikke se, at der er meget dynamik i kun at have råd til ost en gang om måneden, ikke at have råd til at få lappet sin cykel og kun at få den aftensmad, man kan samle flasker ind til, som er virkeligheden for nogle af de familier, der bliver ramt af det her loft.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om det ikke er en falliterklæring, at det her kontanthjælpsloft ikke har hjulpet, og om vi i virkeligheden ikke er ude i at sende nogle folk så dybt ned i fattigdom og så langt ud på sidelinjen i samfundet, at de aldrig kommer tilbage på arbejdsmarkedet igen.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frede-riksen):

De undersøgelser, vi har, viser, at der årligt er en stor til- og afgang i den her gruppe, så man kan ikke se så forenklet på det, som fru Krag Kristen-sen gør det.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg er glad for, at ministeren fremhæver den filo-sofi, der lå til grund for den tidligere arbejds-markedspolitik, nemlig ret og pligt: retten til at have et forsørgelsesgrundlag, man kan leve af – det var det, vi fastholdt i 1993 og frem til 2000 – og pligten til at stå til rådighed for arbejdsmar-kedet.

De eksempler, ministeren trækker frem, efter-lader et fejlagtigt indtryk af, at det at være på bi-stand, det at være på dagpenge er et frivilligt

valg, man bare kan zappe sig til. Sådan er det jo ikke. Det er jo sådan, at man har ret – bør have ret – til et ordentligt forsørgelsesgrundlag, men at man samtidig har en forpligtelse til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet.

Så jeg vil egentlig godt spørge, hvad det er, der gør, at ministeren tilsyneladende har opgivet at bruge rådighedsreglerne som instrument til at sørge for, at folk kommer i arbejde, og i stedet for vil bruge nogle sølle eksempler, misun-delseseksempler, på, at nogle får lidt mere og an-dre får lidt mindre. Det er simpelt hen for sølle. Hvor er regeringens holdning til rådighedsreg-lerne?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frede-riksen):

Jeg indrømmer, at jeg nok ikke er nogen stor pæ-dagog, men det ligger uden for min fatteevne, at repræsentanter for Socialdemokratiet kan mene, at det er i orden, at det at arbejde på overens-komstmæssige vilkår, det at gå på arbejde hver dag giver mindre end det, man kunne få, hvis man blev hjemme.

Vi er jo ude på et overdrev, hvor jeg mener at al fornuft ligesom hører op. Vi forlanger, at men-esker skal tage arbejde på overenskomsternes minimumsløn; det er den socialdemokratiske ordfører åbenbart ikke særlig forarget over, men er forarget over, at ægtepar på kontanthjælp ikke har mere til rådighed end ægtepar i arbej-de. Jamen undskyld mig, der må da også gælde nogle naturlove for Socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Det gør der også. Der gælder den naturlov, at vi skal behandle folk på bistandshjælp ordentligt. Vi skal sørge for, at de har et forsørgelsesgrund-lag, så deres børn får en god opvækst.

Vi har den opfattelse, at hvis folk er i stand til at arbejde og der er arbejde til dem, så skal de tage det, uanset om de nu får lidt mindre eller lidt mere, for der kan altid være eksempler på sammenstød.

Det, der er tale om her, er jo, at ministeren har opgivet, at rådighedsreglerne skal virke. Og jeg mener sådan set, at det var dem, der gjorde, at vi op igennem 1990'erne sørgede for, at fra at have 350.000 arbejdsløse havde vi, da den minister, som nu er på talerstolen, kom til, 145.000 ledige – eller noget i den retning. Så det virker altså at bruge rådighedsreglerne. Det virker jo ikke – det